

Taner Fikret Baybars

(Lefkoşa, 18.6.1936 -)

1950'li yılların ortamında, İbrahim Zeki Bur-durlu'nun yol göstericiliğinde Adiloğlu ile birlikte, O'nun küçük kardeşi gibi, adını duyurmuş; şiirleri gazetelerde/dergilerde görülmeğe başlamıştır. Şiir kitabını yayımladığında henüz daha öğrenci idi.

Lefkoşe Türk Lisesi'nin Kolej bölümünü bitirmiş, kısa bir süre memurluk yaptıktan sonra yükseköğrenim için 1956 yılında gittiği İngiltere'de yerleşip kalmış, dinini değiştirmiş, Türkçe şiir yazmayı bırakmış, doğduğu topraklar ve o yerin insanlarıyla ilişkisini kesmiştir. Kıbrıs, onun bel-

leğinde artık, 'far-off yani 'yitik bir diyar'. Bundan sonraki çalışmaları hep İngiliz edebiyatı kapsamında olmuş, şiir, roman ve anı dallarında eserler vermiş, Nâzım Hikmet'ten çeviriler yapmıştır. Kıbrıs'taki aile çevresinden öğrenildiğine göre, ortaçağda Kıbrıs'ı 300 yıl kadar ellerinde tutan Fransız soylularından Lusignan'ların tarihi mekanları Fransa'nın Angolemi (Angouleme) bölgesinde yaşamaya özenip bir süreden beri oraya taşınmış bulunuyor.

Eserleri: *Mendilin Ucundakiler*, 1953.

ŞİİRLER

SERÇE PARMAK

(*Mendilin Ucundakiler*, 1954,18. s.)

Serçe parmağım
Hatıralarımın çoğu sende,
Günahsız başını ısırarak eziyorum
Düşüncelerimi.
Ve inanıyorum yavaş-yavaş
Adaletsizliğine Allah'ın
Senin günahın ne serçe parmağım,
Öteki parmaklardan
Neden küçüksün?

Büyüsün, büyüsün,
Serçe parmağında herşeyim...
Ben doğmazdan evvel,
Sen serçe parmak olmazdan evvel,
Neredeydik?

GİRNE RIHTIMI

(*Mendilin Ucundakiler*, 1954,42- ss.)

Girne rihtimında balıkçılar,
Senin başın nerede behey?
Bak için titriyerek
Akdeniz'e
Düşün düşünebildiğin kadar
İstanbul'u
Ve daya eriyen vücudunu
Yalnız seni anlayan fenere

Girne rihtimında balıkçılar,
Ne yaparsın be gönül
Ne yaparsın Deniz değilsin
Balık değilsin
İnsan oğlusun be canım
Yan yanabildiğin kadar
Saçlarında deniz suyu
Deniz suyunda İstanbul.

Girne rıhtımında balıkçılar
Sarhoş deniz suyuyla gemiler
Aman hey aman hey
Az acı değil
Dayanılır sancı değil
Uzak kalmak ömür boyu.

Ne var ki dünya olamam
Ne var ki artık ölemem
Ölüp te bir defa daha
İstanbul olarak doğamam.

DUVARLARDAN SARKAN ŞARKI (Bozkurt gazetesi, 23 Mayıs 1952)

-I-

Bir şarkı gördüm
Ağaçların altındaki duvarda
Okuyamadım.
Ama hatırladım güzel yüzlüm
Bahar günlerinin şarkısını.
Şarkılar söyledi duvar,
Şarkılar söyledi bilmediğim
Unutamadım,
Unutamadım güzel yüzlüm
Seni unutamadığım gibi.

-II-

Sen bir başka türlüydün
Ben seni sevdim güzel yüzlüm
Bilmeden, anlamadan,
Şarkı söyledik duvarlarla
Saatler mi geçti, günler mi geçti?
Bilemedik.
Biz de şarkı olduk bir gün
Ve bizi de söyledi duvarlar
Duvarların altındaki bizlere.
Konuşmadık güzel yüzlüm
Sen başka, lisanın başka
Ama anlaştık güzel yüzlüm

O bilemediğimiz lisanla.
O lisanı konuştu dudaklarımız
İşitemedik.
Yalnız içli bir şarkı gibi
Duvarların çatlalarında söylendik.

- III -

Yine lisanlar var,
Duvarlar var güzel yüzlüm;
Bizim bilemediğimiz.
Yalnız şarkımız kalmadı
Ağlıyarak söylediğimiz,
Ve biz de şarkı değiliz
Ne senin bildiğin, ne benim.

-IV-

Ağlamak istedim güzel yüzlüm
Gözlerimin pınarları kurumuş,
Ağlayamadım.
Denizlere, ırmaklara yalvardım,
Kurutayım
Kurutayım diye güzel yüzlüm,
Kurumuş pınarlarımın içinde.

-V-

Şimdi ağlamaktayım güzel yüzlüm
Ne yaş, ne deniz, ne ırmak
Sel gibi hatıralarım boşanmakta
Yaşsız gözümün pınarlarından.

-VI-

Güzel yüzlüm, güzel yüzlüm
Öyle bir şarkıyız ki, şimdi
Duvarlar söyleyemez,
Çatlar,
Biz, güzel yüzlüm
Bulutların ağzında
Yağmur damlalarında
Kar fırtınalarında
Savrulup söylenmekteyiz
Ağlamaktayız güzel yüzlüm
Kendi kendimize
Kendimiz yaş olarak.